

[Lars P. Jensen.]

valget drøftet, om der var mulighed for, at de forskellige ministerier kunne have et rådighedsbeløb, så man selv afgjorde sagerne, selvfølgelig under ministrenes ansvar, hvilket ville forenkle finansudvalgets arbejde noget. Jeg vil gerne bede den højtærede minister om at tænke på det, og vi må så i finansudvalget finde frem til en løsning af spørgsmålet.

I forbindelse med den grundige behandling, som sagerne får i ministerierne, inden de kommer til finansudvalget, vil jeg gerne kippe med flaget over for den højtærede finansminister, der jo ved denne behandling dækker hele finanslovsforslaget, og jeg er helt enig i de bemærkninger, den højtærede minister gør i sin fremsættelsestale, om, at der inden for administrationen — specielt i forvaltningsnævnet og revisionsdepartementerne — sker en løbende kritisk gennemgang af statens udgifter, men jeg er lige så enig i, at mere indgribende besparelser forudsætter en politisk beslutning, og denne politiske beslutning kan gennemføres ved finansudvalgets gennemgang af lovforslaget.

Vi har to gange i de senere år haft — om jeg må bruge udtrykket — en sparegennemgang af finans- og tillægsbevillingslove. Der har også været nedsat spareudvalg, som afgav en længere betænkning. Under regeringen Eriksen-Kraft blev der den 28. april 1950 nedsat et spareudvalg, der afholdt 113 møder, og resultatet heraf blev forslag om besparelser på 28 mill. kr., hvoraf de 5 mill. kr. var nedsættelse af statens tilskud til grundforbedringsarbejder.

I sommeren 1956 gav den nuværende finansminister i finansudvalget udtryk for, at den daværende socialdemokratiske regering anså det for nødvendigt at stræbe efter besparelser på finansloven til et beløb af op imod 100 mill. kr., og der blev afholdt en række møder i udvalget, hvor finansministeren pegede på de steder i finansloven, hvor han mente udgifter kunne nedsættes eller indtægter forhøjes, og der blev i udvalget opnået enighed om besparelser på 74,7 mill. kr. i finansåret 1956-57, hvoraf de 50 mill. kr. blev sparet på forsvarsministeriets budget.

Det fremgår sikkert af det, jeg her har nævnt, hvor svært det er at spare på finans-

loven; de opnåede besparelser, foretaget under to forskellige regeringer, var jo relativt små set i forhold til statsbudgettet som helhed.

Lad mig nævne et par eksempler på beløb i finansloven, som der ikke kunne blive enighed om eller flertal for at ændre under den sidste gennemgang af finanslovsforslaget, fremsat af den nuværende finansminister. Da finansministeren foreslog bortfald af et tilskud til Tyendespareforeningen på 50 000 kr., kunne partiet venstres tilsgavn ikke opnås. Et forslag om bortfald af 100 000 kr. som tilskud til husmandsrejser kunne ikke få tilslutning fra mit parti og fra det radikale venstre. Et andet forslag om, at uge- og dagblade skulle betale mere for forsendelser med postvæsenet eller DSB, kunne vi fra socialdemokratiets side støtte, men vi fik ikke tilslutning fra såkaldt liberal side. Forslaget ville have betydet en merindtægt for staten på 10 mill. kr. Fra socialdemokratisk og konservativ side kunne der gives tilslutning til et forslag om at ophæve statens kornkontor og lægge dets forretninger under handelsministeriet. Venstre kunne ikke give tilslutning hertil, men ønskede kornkontoret opretholdt. Disse eksempler viser sikkert, hvor svært det, som jeg tidligere har understreget, er at spare på finansloven.

I øvrigt er det min fornemmelse, at meget af det, der i sin tid ved de to sparegennemgange af finansloven blev skubbet ud, senere er kommet igen, og det er ikke deraf blevet billigere.

Jeg vil herefter gøre nogle bemærkninger om de spareforslag, der nu er fremsat af venstre og det konservative folkeparti.

Oppositionens spareforslag er opdelt i 12 punkter. En del af de ting, der er nævnt i de 12 punkter, er rene lovgivningsspørgsmål, andre er ting, som finansudvalget dels ved gennemgangen af finanslovsforslaget, dels ved de aktstykker, der kommer til udvalget, må tage stilling til. Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til de spørgsmål, der er — hvis jeg må bruge det udtryk — rene finansudvalgsspørgsmål. De andre kommer jo til behandling her i folketinget, efterhånden som forslagene fremsættes.

For det første foreslår man en nedbringelse af statsbanernes underskud ved afvikling af trafiksvage jernbanelinjer og til-